

Dhamma TIME

“ธรรมยาตรา” เพื่อฟื้นฟูศีลธรรมโลก

สุดงค์ธรรมชัยเส้นทางพระผู้ปราบมาร พระมงคลเทพมุนี (สด จ.න.ส.)

วันที่ 2-28 มกราคม พ.ศ. 2557

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออิเล็กทรอนิกส์
online
mp3 นำนั่งสมาธิ

dmc-tv

ดูสด

LIVE

อ่านธรรมะ
กฏแห่งกรรม

ฟันในฟันตัดซ่าง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง

สมาชิก นรภ สวาร์ค กฏแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

Dhamma TIME TOP OF WEEK

สารบัญ

- 4 ข่าวบุญต่างประเทศ
“พิธีบรรพชาสามเณร 115 รูป^ณ ประเทศไทยในโคนีເຕີຍ”

- 6 ข่าวบุญในประเทศไทย
“สมเด็จวัดปากน้ำ
รับตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่ สมเด็จพระสังฆราช”

- 8 การเดินธุดงค์
“การเดินธุดงค์ของพระ...
มีวัตถุประสงค์เพื่ออะไร”

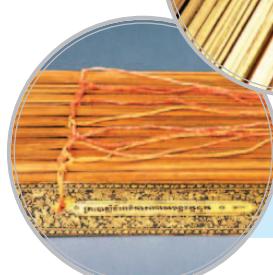
- 9 ประมวลภาพธุดงค์ธรรมชัย
“ประมวลภาพธุดงค์ธรรมชัย ปีที่ 3”

- 21 ธรรมะเพื่อประชาชน
“พระอานันทพุทธอนุชา”

- 24 ธรรมะเพื่อประชาชน
“พระภัททิยะเถระ”

- 28 ธรรมะเพื่อประชาชน
“เขมาເຕີ ອັດສາວກເບື້ອງຂວາ”

- 31 คัมภีร์ใบลาน
“คำวีร์ใบลาน เรียงร้อยลาน..สืบสานพุทธธรรม”

- 35 คัมภีร์ใบลาน
“คำวีร์ใบลาน..สมบัติแห่งแผ่นดิน”

กรรมการมหาเถรสมาคม ร่วมกับ ศูนย์ปฏิบัติธรรมประเทศาจินตนีเชียง จัดพิธีบรรพชาสามเณรเพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศไทย จัดขึ้นในเดือนเชียง

กรรมการมหาเถรสมาคม ร่วมกับมูลนิธิธรรมกาย กององค์กรระหว่างประเทศ กองอบรมพะนานาชาติ (i-dop) ศูนย์ปฏิบัติธรรมประเทศาจินตนีเชียง วิทยาลัยพุทธศรีวิจaya ได้จัดงานบรรพชาสามเณรเพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศไทย โดยครั้งนี้ได้จัดขึ้นเป็นปีที่ 2 ระหว่างวันที่ 20-30 ธันวาคม พุทธศักราช 2556 จำนวน 115 รูป ณ วิทยาลัยศรีวิจaya เมืองบันทีเคน ประเทศไทย จัดขึ้นรับการอบรมเดินทางมาจากห้องถินต่างๆ อาทิ กะลิมันตัน ชาวกลาง ลอมบีอก โดยเฉพาะลอมบอกต้องใช้เวลาในการเดินทางกว่า 3 วัน ซึ่งพิธีบรรพชาได้จัดขึ้น เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พุทธศักราช 2556 ที่ผ่านมา โดยได้รับความเมตตาจากพระเดชพระคุณพระธรรมกิตติวงศ์ เปรียญธรรม 9 ราชบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดราชโอรสาราม ราชวรวิหาร เป็นพระคุณปัจฉาย โดยเนื้อหาที่ใช้ในการอบรม อาทิ ห้องชีวิต ขัณบธรรมเนียมการบวช ชีวิตสมณะ เรื่อง

กฎแห่งกรรม พระคุณของพ่อแม่ ความสำคัญของพระพุทธศาสนา เรื่องศีล สมานิ (Meditation) เป็นต้น

ทางด้านผู้ปกครองและญาติ แหล่งเรียนรู้ที่มาว่ามงาน ต่างมีความปลายนี่เป็นปีที่ได้มาร่วมงานในครั้งนี้ และสามเณรที่ได้เข้ามาบวช ต่างมีความประทับใจและเกิดแรงบันดาลใจที่จะนำสิ่งที่ได้จากการอบรมครั้งนี้ไปทำหน้าที่กลยานมิตรต่อไป เพื่อให้ทุกท่านได้มาร่วมกันฟื้นฟูพระพุทธศาสนาให้กลับมาอุ่นรื่องอีกครั้ง

กรรมการมหามະสมາคมร่วมกับศูนย์ปฏิบัติธรรมประเทศอินโดนีเซีย^{จัดพิธีบรรพชาสามเณรเพื่อฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศไทยในวันเดียวกัน}

และในวันที่ 28 ธันวาคมที่ผ่านมา ได้จัดพิธี
ตักบาตรของสามเณรใหม่ ได้สร้างความประทับ^{ใจให้กับผู้มาว่ามงานเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่เคยได้}

ทำบุญตักบาตรกับพระภิกษุและสามเณรจำนวน
มากเช่นนี้มาก่อน

มีบ้าวคึมยก!!!..

ท่านสามารถติดตามข่าวสารงานบุญ

ธรรมดีฯ โวหาร พระธรรมเทศนา

หลักคำสอน พุทธสุภาษิต ข้อคิดจาก

สารธรรมที่ทุกท่านสามารถน้อมนำ

ธรรมไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

และยังสามารถส่งต่อธรรมดีฯ ให้เพื่อน

ของคุณได้ตลอดเวลา

ติดตามได้ที่.....

dmc.tv เรื่องราวดีฯ ที่ทำให้คุณเป็นสุขใจได้ตลอดเวลา
<https://www.facebook.com/dmc072>

ข่าวบุญในประเทศไทย

สมเด็จวัดปากน้ำ รับตำแหน่ง^{ผู้ปฏิบัติหน้าที่} สมเด็จพระสังฆราช

สมเด็จวัดปากน้ำ ให้สัตยาบันต่อที่ประชุมมหาเถรฯ รับตำแหน่ง ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช อย่างเป็นทางการแล้ว มีผลตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

เมื่อวันที่ 3 ม.ค. ที่อาคาร สมเด็จพระมหาจักรพงษ์คลาจารย์ อ.พุทธมนฺฑล จ.นครปฐม พระพรหม เมธี (จำรงค์ ธรรมจารี) ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสัมพันธวงศ์ รามาภิเษก ในฐานะไมซ์กมหากาerguson สมเด็จพระสังฆราช (มส.) เปิดเผยภายหลังการประชุม มส. นัดพิเศษว่า การประชุม มส.นัดพิเศษครั้งนี้ เพื่อหารือเกี่ยวกับตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช โดยในการประชุม สมเด็จพระมหาจักรพงษ์คลาจารย์ ได้กล่าวสัตยาบถในการประชุม ในการดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ซึ่งที่ประชุมมส.ก้อนไมทนา พร้อมทั้งรับทราบการเข้ารับตำแหน่งดังกล่าวของสมเด็จพระมหาจักรพงษ์คลาจารย์

นายนพัฒน์ เบญจวัฒนานันท์ ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.) กล่าวว่า สืบเนื่องจากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช ทรงมีสิริมงคล ลักษณะเป็นที่นับถือและน่า钦佩 จึงได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช หรือการออกพระบัญชาต่างๆ เมื่อวันที่ 24 ต.ค. 2556 ซึ่งนับตั้งแต่วันที่ 25 ต.ค. 2556 เป็นต้นมา ส่งผลให้คณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ได้สิริมงคลไปด้วย ส่งผลให้การสังกัดโดยประทานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช หรือการออกพระบัญชาต่างๆ เมื่อถูกต้อง ดังนั้น พศ.จึงเสนอให้ที่ประชุมได้รับทราบ โดยแจ้งต่อคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชว่า คณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชได้สิริมงคลแล้ว

สมเด็จพระมหาจักรพงษ์คลาจารย์ได้กล่าวสัตยาบถในการประชุมในการดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราชซึ่งที่ประชุมมส.ก้อนไมทนา

นายนพัฒน์ กล่าวต่อไปว่า เรื่องที่ 2 พศ.ได้แจ้ง ซึ่ง สมเด็จพระราชาคณะที่มีอาวุโสโดยสมณศักดิ์ ทรงสุด คือ สมเด็จพระมหาจักรพงษ์คลาจารย์ เจ้าอาวาสวัดปากน้ำภาษีเจริญ กรรมการมส. เป็น ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ต่อ นายกรัฐมนตรีเป็นไปตามมาตรา 10 ในพ.ร.บ.คณะสังฆ พ.ศ.2505 แก้ไขเพิ่มเติม 2535 โดย สมเด็จพระมหาจักรพงษ์คลาจารย์ได้ให้สัตยาบันว่า การออกพระบัญชา คำสั่ง ตั้งแต่วันที่ 25 ต.ค. ว่า มีผลถูก

ต้องตามกฎหมายทุกประการ ซึ่งการใช้ ตำแหน่งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช จะมีผลตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำหรับหนังสือกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขณะนี้ได้ดำเนิน การเสร็จสิ้นตามขั้นตอนแล้ว ถือว่า กระบวนการตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช ได้ดำเนินการ เสร็จเรียบร้อยแล้ว อย่างไรก็ตาม สมเด็จพระมหา-รัชมังคลาจารย์ สามารถปฏิบัติหน้า ผู้ปฏิบัติหน้าที่ สมเด็จพระสังฆราช ตามกฎหมาย ผอ.พศ.กล่าว

นายนพวัฒน์ กล่าวด้วยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ จาก การเตรียมงานพระราชทานเพลิงพระศพ สมเด็จพระสังฆราช ได้มีมติตั้งคณะกรรมการอำนวยการ งานพระราชทานเพลิงพระศพขึ้นมา 1 ชุด พร้อม วางแผนงานเตรียมการในเบื้องต้น ตามโบราณราช ประเพณี ซึ่งจะมีการอัญเชิญพระศพ โดยชื่อ monarch พร้อมทั้งจะขอกำลังทหนามาร่วมบวนพระ อิสริยยศ ขณะเดียวกัน จะมีการปรับปรุงлан พลับพลา บริเวณเมรุหลวงพลับอิสริยยศ วัด เทพศรินทราราษ อีกทั้งจะมีการสร้างศาลารองรับ พระภิกษุสงฆ์ที่คาดว่า จะมีเป็นจำนวนมากด้วย

ในการทำสิ่งที่ดีที่สุดนั้น เราจะรอคอย
ความพร้อมทุกอย่างก่อนไม่ได้
 เพราะความพร้อมต่างๆ ในโลกนี้ยังไม่มี มีแต่
เราต้องสร้างความพร้อมขึ้นมา

(พระเทพญาณมหามุนี)

การเดินธุดงค์ของพระมีวัดถุประสังค์เพื่ออะไร

คำถ้า : การเดินธุดงค์ของพระมีวัดถุประสังค์เพื่ออะไร แล้วเดินแค่ไหนถึงจะหยุด เดินในป่า หรือเดินในเมืองถึงจะเรียกว่าถูกต้องตามพระวินัย

เจริญพร พระดุดงค์ท่านเดิน ทำให้ไม่ติดที่ และเป็นการฝึกทำสมาธิ ในอิริยาบถเดินไปด้วยคือทำสมาธิสามารถทำได้ทุกอิริยาบถ ยืน เดิน นั่ง หรือแม้คนป่วย หรือคนจะหลับก็นอนทำสมาธิได้ เพราะจะนั่นทำได้ทุกอิริยาบถ แต่เราจะใช้อิริยาบถหลักคือการนั่นนั่นเอง เพราะถ้าเกิดนอนทำก็จะผลหลับได้ง่าย

แล้วตอนเดินจริงๆ แล้วเราต้องแบ่งใจมาให้กับการเคลื่อนไหวอิริยาบถด้วย ดังนั้นจะทำสมาธิได้ยากกว่าตอนนั่นนิดนึง แต่มีข้อดีคือ ทำให้หึงสติได้ดี ตอนนั่นหลับตา เนื่องจากไม่ต้องระวังอิริยาบถ บางทีใจไปคิดนั่นคิดนี่ บางคนทำสมาธิตอนเดินทำได้ก็มี

การเดินธุดงค์ของพระ...มีวัดถุประสังค์เพื่ออะไร..?

โดย : พระมหาสมชาย สุวนานุทูโณ

เพราะจะนั่น พระดุดงค์ท่านเอง ก่อนจะไปเดินธุดงค์ท่านก็ฝึกทำสมาธิอย่างจิงจัง จนกระทั่งได้สมาธิระดับนึง แล้วตอนเดินก็เป็นการประคองสติ โดยเฉพาะมีญาติโยมอยู่ด้วยก็ยิ่งจะต้องมีความสงบ สำรวมมากยิ่งขึ้น เพราะจะนั่นก็จะมีข้อดีหลายด้าน ในส่วนของพระ ท่านก็จะ Jarvis ไปเรื่อยๆ แต่ละวันไม่ได้เดินซ้ำที่เดิม ทำให้ไม่ติดที่

และสร้างความศรัทธาให้ เกิดขึ้นกับญาติโยม เห็นพระดุดงค์เดินมาโยมเงကปลื้ม เป็นการระลึกนึกถึงพระวัฒนธรรม นึกถึงการทำความดี ประโยชน์ ก็เกิดขึ้นหลายสถาน

ตั้งแต่โบราณมาจึงนิยมเดินธุดงค์กันหลังออกพระชาไปแล้ว ตามว่าเดินในป่า หรือเดินในเมืองจริงๆ ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลก็มีการเดิน Jarvis ทั้งในเมืองและในป่า พ่อผ่านเมืองชาวเมืองก็มาต้อนรับกันเต็มเลย

เหมือนตอนพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระภิกษุสงฆ์เป็นพันๆ รูป เดิน Jarvis ไปโปรดหมู่ญาติที่กรุงกบลพัสดุ ก็ Jarvis ผ่านป่าเข้าสู่เมือง พระราชา พระมหาชนชัตวิรย์ ชาวบ้านทั้งหลายก็มารับกันเต็มเมือง

เพราะจะนั่นเราทำได้ทั้งในป่าและในเมือง

ถ้าหากมุ่งประโยชน์ของพระ เดินในป่าก็ได้ธรรมชาติสงบร่มรื่น

ถ้าหากมุ่งประโยชน์กับญาติโยม อันนี้ก็ต้องเดินในจุดที่มีประชาชนอยู่ ยิ่งอยู่ในกรุงก็ต้องถือว่าพระท่านเสียสละมากๆ เลย เพราะต้องสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ส่วนใหญ่ เพราะมีผู้ที่พะเห็นแล้วเกิดความศรัทธาเป็นแสนเป็นล้านคน

ธุดงค์ธรรมชัย

ประมวลภาพธุดงค์ธรรมชัย ปีที่ 3
วันที่ 2 มกราคม พ.ศ.2557

จากวัดพระธรรมกาย ถึง มหาวิทยาลัยปทุมธานี รวมระยะทาง 22.1 กิโลเมตร

โครงการธุดงค์ธรรมชัยเดินทางพระผู้ปราบ
มาร พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ปีที่ 3

ถวายเป็นพุทธบูชา สืบสานวัฒนธรรมชาว
พุทธ ฟื้นฟูจิตใจ สร้างบุญให้แก่ผู้คน ระยะทาง
459.6 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 7 จังหวัด ได้แก่
กรุงเทพมหานครฯ ปทุมธานี นนทบุรี
พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี นครปฐม และ
สมุทรสาคร

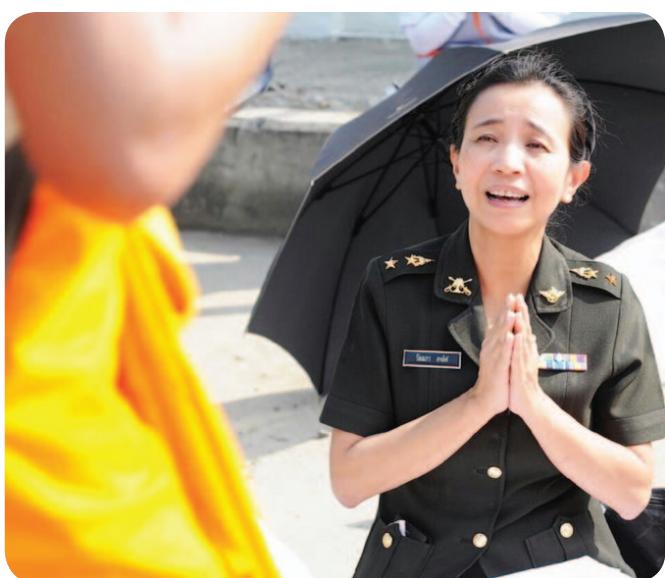

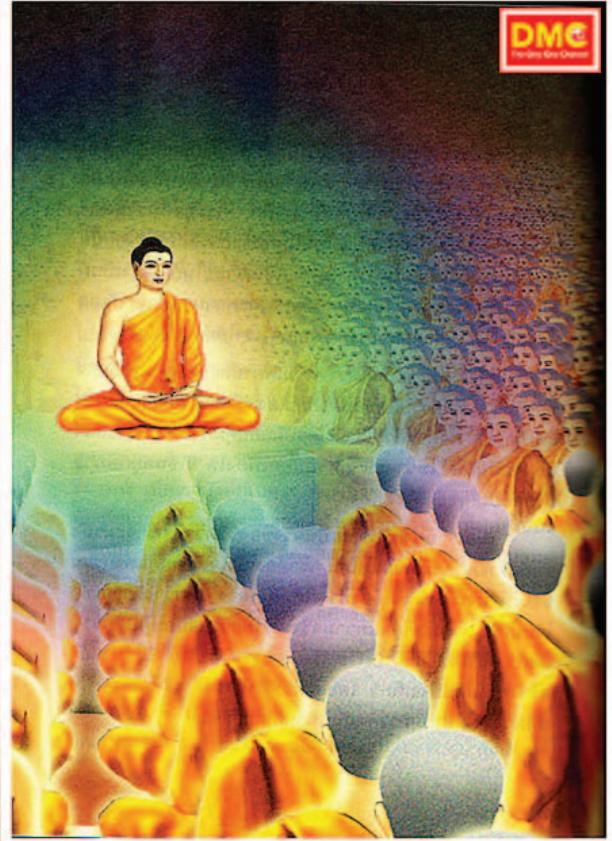
พระอานันท์พุทธอนุชา

พวกเราทั้งหลายเกิดมาได้อัตภาพเป็นมนุษย์มาพบพระพุทธศาสนา ถือว่าเป็นผู้มีบุญลากภัณ ประเสริฐแล้ว เพราะการได้อัตภาพเป็นมนุษย์นี้ เป็นสิ่งที่หาได้ยากอย่างยิ่ง ต้องสั่งสมบุญบารมีกัน มากมาย แต่สิ่งที่สรับสัตว์ได้มาโดยยากนี้ เรา ก็ได้สิ่งนั้นมาแล้ว โดยเฉพาะพวกเราได้โอกาสในการสั่งสมบุญและฝึกฝนใจให้หยุดนิ่ง เพื่อทำมารคผลงานให้แจ้ง นับว่าเป็นโอกาสที่ดีมากๆ เนื่องจากการสร้างบารมีในเพศภาวะของมนุษย์ที่ทำได้ดีที่สุด แม้จะดูว่าเป็นเรื่องที่ยาก บางครั้งมีอุปสรรคมาภายนอกมากเกินขึ้น แต่ก็ง่ายกว่าอัตภาพอื่น มากมายนัก เพราะฉะนั้น เมื่อโอกาสเดินมายังแล้ว เราควรจะเร่งรีบสั่งสมบุญกันให้เต็มที่ และหมั่นฝึกใจให้บริสุทธิ์หยุดนิ่ง จะได้เข้าถึงพระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่พึงที่ระลึกอันสูงสุดของพวกเราทุกๆ คน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน สังคุตินิกาย สรคาวราค ว่า

“สหโย อุตถุชาตสุ ใหติ มิตुต บุนปุน
สຍ გตานิ บุญญา尼 ต มิตุต สมปราวิก
ສหาย เป็นมิตรของคนผู้มีความต้องการเกิด
ชັນປ່ອຍາ บุญทั้งหลายที่ตนทำได้แล้ว จะเป็นมิตร
ในสัมปราวิก”

เวลาเรามาเกิด เราไม่ได้นำอริโตติดตัวมา เม้มแต่ชื่นเดียว มา กันตัวเปล่า มีเพียงบุญและบาป เท่านั้นที่ติดตามตัวเรามา บุญจะปลุกแต่งให้เรามี ความสมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง ให้เราได้รูปสมบติ มี รูปกายที่งดงามแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยได้ หรือเกิดมา ก็มีมหาสมบัติรอดศอยอยู่ ไม่ต้องลำบากในการทำ มหาภัย มีสติปัญญาเฉลี่ยวฉลาด แต่กذاหนั้ง

ทางโลกและทางธรรม บุญจะอำนวยประโยชน์สุข ให้เราได้มีทุกอย่างบริบูรณ์อย่างนี้

แต่ถ้าบ้าปสั่งผลเป็นชนกกรรม คือ กรรมนำไปเกิด ให้เกิดมาตัวเปล่าจิงๆ พ่อแม่ก็ไม่มีสมบติ ให้ใช้ ต้องแสวงหาภัณเอง สุขภาพร่างกายก็ไม่เอื้อ อำนวย จะประกอบธุรกิจการงานอันใดก็ติดๆ ขัดๆ ชีวิตอัตคัดขาดແคลلن หาความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต ได้ยากเหลือเกิน ถ้าผลของบ้าปสั่งผลก็จะเป็นอย่างนี้

ฉะนั้น ต้องดูว่า ถ้าเรารอยกให้บุญเป็น มิตรแท้ในการเดินทางไปในสังสารวัฏ เป็นที่พึงที่ติดตามตัวเราไปข้ามภพข้ามชาติ เรายังต้องหมั่น สั่งสมบุญไว้ให้มากๆ เพราะบุญ จะเป็นสหายใน

ยามเดินทางไกลไปสู่ที่สุดแห่งธรรม และถ้าหากเราได้สั่งสมบุญไว้อย่างดีแล้ว สมบัติทั้งหลายจะบังเกิดขึ้นมาเอง มาอย่างเย็นๆ และอยู่ให้เราได้ใช้สร้างบารมีอย่างเต็มที่อย่างสะดวกสบาย

เมื่อเราเห็นคุณค่าของบุญอย่างนี้แล้ว ควรอย่างยิ่งที่เราจะต้องบำเพ็ญบารมีเยี่ยงพระบรม-โพธิสดร์ทั้งหลาย ที่ท่านมองเห็นคุณค่าของบุญบารมี ว่าเป็นสิ่งที่สูงค่ายิ่งกว่าสิ่งใดๆ หรือเหมือนอย่างพระอานันท์เดชะ ผู้ทำหน้าที่พุทธอุปัญญาได้อย่างยอดเยี่ยม กว่าท่านจะได้ตำแหน่งนั้นมา ต้องสั่งสมบุญอย่างมาก ท่านได้เล่าถึงสมัยที่เคยเป็นพระราชนมารพระนามว่า สุมนะ เป็นน้องต่างพระมารดาของพระปัทุมตตรสัมมาสัมพุทธเจ้า

* ในครั้งนั้น ท่านได้อาสาอกรับเพื่อปราบปรามโจรผู้ร้ายด้วยตนเอง และสามารถปราบกบฏลงได้อย่างรวดเร็ว พระราชนิติธรรมปีติโสมนัสมากที่พระราชนิรกรรมมีความเก่งกล้าสามารถจึงรับสั่งให้สุมนกุمارเข้าเฝ้า พร้อมกับพระท่านพรให้กับสุมนกุمارผู้เป็นบัณฑิต ท่านมีความศรัทธาเลื่อมใสในพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาก พอพระราชนิติธรรมตัวสัปดาห์ที่แล้ว จึงทราบทูลขออุปัญญาจากพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยปัจจัย ๔ ตลอด ๓ เดือน

พระราชนองเปลกพระทัย ที่แรกคิดว่าถ้าสุมนกุمارทูลขอราชสมบัติ ก็จะมอบให้ตามความประถานา แต่กลับขอทำบุญ ซึ่งพระราชนิติธรรมตัวสัปดาห์ที่แล้วนั้น จึงไม่ให้พรนี้ พระกุمارทูลว่า “นี่ซึ่อว่ากษัตริย์ ตรัสรแล้วไม่คืบคำ ขอพระองค์ได้โปรดพระราชทานพรนี้แก่ข้าพระองค์ เด็ด” พระราชนิรกรรมเห็นความตั้งใจมั่นของพระราชนิรกรรม ในที่สุดก็อนุญาตให้อุปัญญาบำบูรุษพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอด ๓ เดือน

พระราชนิรกรรมจึงไปปลูกอารามนานินมันต์พระผู้มีพระภาคเจ้า พร้อมด้วยพระอรหันต์สาวกอีกหนึ่ง

แสนรูป มาจันภตตากหารที่ พระราชวังทุกวัน แต่ระยะทางระหว่างวัดที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงจำพรรษา กับพระราชวังไกลกัน กึ่ง ๒,๐๐๐ โยชน์ เพื่อความสะดวกในการบำเพ็ญบุญจึงให้สร้างวิหารในที่ทุกๆ ๑ โยชน์ แล้วให้สร้างพระวิหาร ในอุทยานสร้างพระคันธกูร สำหรับพระผู้มีพระภาคเจ้า สร้างอาคารที่พักสำหรับภิกษุทั้งหลาย ท่านมีมหาปีติตลอดเวลา เห็นบุญใหญ่รออยู่ข้างหน้าซึ่งมีค่ายิงกวางเข้าเพชรภูเขาทองเสียอีก สมบัติอะไรก็ไม่อยากได้นอกจากบุญอย่างเดียว อย่างทำบุญใหญ่กับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระอรหันต์

คำว่าทำบุญกับพระแสดงรูปนั้น เมื่อก่อนเราอาจเกิดความรู้สึกว่าทำได้ยาก เพราะจะหาพระมา รับนิมนต์เพียงไม่กี่รูปหายากแล้ว แต่พระเรามีบุญมากที่ได้ทำบุญใหญ่กับพระ ซึ่งมาร่วมงานฉลองมหาธรรมกายเจดีย์ที่ผ่านมา ก็มาร่วมงานทอดผ้าป่าในวาระสำคัญ ที่ผ่านมา ก็ได้ทำบุญกับพระเป็นจำนวนเรื่องแสนกัน

ตลอดพระราชนั้น สุมนราชนิรกรรมได้พยายามกับพระภิกษุสงฆ์จำนวนเรื่องแสน โดยมีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน ท่านสามารถศิล ๘ และรักษาอุโบสถศิล ตลอดพระราชา ทานที่ถวายจึงบริสุทธิ์ทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับ ตลอดจนวัตถุทางก็บริสุทธิ์ และท่านสังเกตเห็นว่า พระสุมนเถระผู้เป็นอุปัญญาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้ใกล้ชิดพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่สุด ท่านจึงโปรดนาอย่างจะเป็นอุปัญญาอย่างนั้นบ้าง ในวันออกพระราชาท่านได้ถวายผ้าไตรจีวรแสนชุด ให้กับพระสงฆ์ทุกรูป แล้วกราบทูลพระพุทธองค์ว่า “ด้วยบุญกุศลที่ข้าพระองค์ได้ทำในครั้งนี้ ขอให้ข้าพระองค์ได้ออกบวชเป็นพุทธอุปัญญา เหมือนกับพระสุมนเถระด้วยเด็ด”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรวจดูบุญในตัวของสุมนกุmarว่า ความคิดอันยิ่งใหญ่จะสำเร็จใหม่ทรงทราบว่าในกปที่หนึ่งแสนนับแต่กัตรกันไป

พระพุทธเจ้าทรง พระนามว่า โคดม จักเสด็จคุบติขึ้น สุมกุมาจะได้เป็นอุปถัมภากาของพระโคดมพุทธเจ้า จึงตรัสให้พราว่า "ขอให้สิ่งที่พระกุมาตั้งความประณานไว้ จะเป็นผลสำเร็จเดิม"

ตั้งแต่นั้นมา พระกุมาทรงให้ทานตลอดแสนปี ตั้งใจทำความดีทุกอย่าง ทำอะไรท่านก็อธิษฐานจิต ว่า ขอให้ได้เป็นอุปถัมภากาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และในพชาติสุด ท้าย ท่านก็ สัมประณาน ได้มาเป็นพระ阿านันทพุทธอนุชา แล้ว ยังได้รับตำแหน่งให้เป็นพุทธอุปถัมภากือ ท่านทำหน้าที่ของท่านได้อย่างสมบูรณ์ กระทั้งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าชื่นชมว่าเป็นอุปถัมภากาที่ทำหน้าที่ได้ยอดเยี่ยม จริงๆ

เราจะเห็นได้ว่า หัวใจของยอดนักสร้างบำรุง เมื่อรู้ว่าเวลาของการทำความดีมีไม่มาก อย่างพระกุมาท่านมีจำกัดเพียงแค่ ๓ เดือนเท่านั้น จึงได้ใช้เวลาทุ่มเทชีวิตจิตใจสร้างบุญอย่างเต็มที่ แล้วบุญนี้ก็เป็นมิตรแท้ติดตามท่านไปทุกภาพทุกชาติ จนกระทั้งได้สัมประณานในชาติสุดท้าย ดังนั้นความสำเร็จต่างๆ ที่บังเกิดขึ้นในชีวิต ก็เกิดขึ้นได้ด้วยอา鼻ภาพแห่งบุญ บุญจะอยู่เบื้องหลังความสำเร็จทุกอย่าง

ในนิกัณฑสูตรพระองค์ตรัสไว้ว่า “ขุ่มทรัพย์คือ บุญ ที่ฝังไว้ได้แล้วด้วยการทำทานใน สงฆ์คือ วัรณาศีล มีความสำรวม และหมั่นฝึกฝนอบรมตนเองก็ได้ ขุ่มทรัพย์นั้นเชื่อว่า ฝังไว้ได้แล้ว เป็นของติดตามตนไปได้ ขุ่มทรัพย์คือบุญนี้ ไม่สามารถแก่ชันเหลื่อยื่น ใจก็ลักษณะไม่ได้ บุญนินิหัน คำนวยผลที่น่าประณานทุกอย่างแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เทวดาและมนุษย์ประณานอิฐผลไดๆ อิฐผลทั้งหมดนั้นอันบุคคลย่อมได้ด้วยบุญนินิหัน”

ดังนั้น ความสุขความสำเร็จทุกอย่าง จึงเกิด

จากบุญที่เราได้สั่งสมกันมาอย่างดีแล้ว ไม่ว่าจะเป็นสมบัติของมนุษย์ สมบัติในเทวโลก และสมบัติอย่างยิ่งคือพระนิพพาน อิฐผลทั้งหมดนั้นก็ย่อมสำเร็จได้ด้วยบุญทั้งสิ้น การที่จะให้ได้บรรลุวิชชา ๓ วิชชา ๘ ภิกขุญา ๖ ปฏิสัมพิทาญาณ ๔ ธรรมะ ๑๙ ก็สำเร็จได้ด้วยบุญนินิหัน

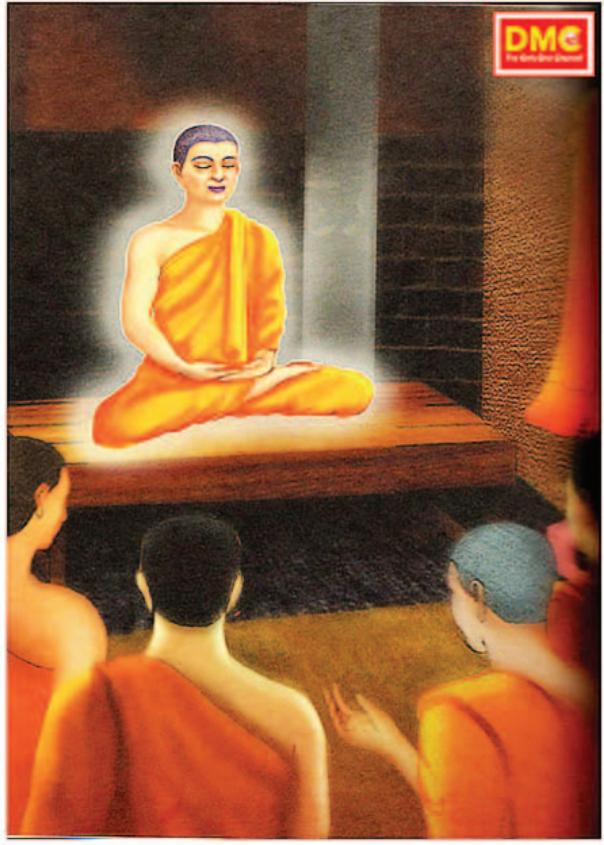
เพราจะนั้น บันทิดผู้มีปัญญา จึงสรวเสริญ การสั่งสมบุญอยู่เสมอ เพราจะบุญจะคงอยู่ดูดทั้งรูปสมบัติ ทรัพย์สมบัติ และคุณสมบัติต่างๆ มาสู่ตัวเรา ทั้งสติปัญญาความสามารถ เราจะเป็นที่นับหน้าถือตา เป็นที่สรวเสริญของมนุษย์และเทว เป็นทั้งต้นแบบและต้นบุญในการสร้างบารมี ดังนั้น บุญจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเราที่จะทำให้เราเกิดนิปัฐความ สำเร็จของชีวิตอย่างมั่นคงและปลดภัย จะนั้น อย่าได้ละเลยในการสั่งสมบุญกัน แล้วเราจะสัมประณานในทุกสิ่งที่ประณานไว้

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชนภานวาริสุทธิ์ (ไชยบูลย์ ธรรมมชโย)

* มก. เล่ม ๑๓ หน้า ๑๙๕

อ่านฟื้ม!
ติดตามทุกวัน
บนบุญต่างๆ ได้จาก
www.dmc.tu
น.ด:

พระพุทธศาสนาเป็น ศาสนามแห่งการปฏิบัติ พุทธศาสนาที่ดีควรตั้งใจศึกษา และปฏิบัติตาม คำสอนของพระบรมศาสดา เพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้ ของชีวิต ให้บรรลุเป้าหมายสูงสุดคือ บรรลุมรรคผล นิพพาน เมื่อได้ที่เราปฏิบัติธรรมอย่างถูกวิธี เมื่อ นั่นเราจะเห็นผลของการปฏิบัติได้ทันที โดยไม่ต้อง ไปรrocอยผลในพืชชาติน้า ถ้าหากเราพบ ขุปสรุคในขณะที่กำลังทำการเพียร หรือสร้าง ความดี ขออย่าหักแท้หรือสิ้นหวัง เพราะขุปสรุค เป็นเพียงเครื่องทดสอบกำลังใจของเราเท่านั้น เรา จะมีกำลังใจไม่สิ้นสุด ต่อเมื่อได้นำใจมาหยุดไว้ที่ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เพราะตรงนี้เป็นต้นแหล่ง ของพลังแห่งความดี ที่ทำให้ใจของเราอีพลัง ไม่ หักแท้หรือสิ้นหวัง แต่จะมีกำลังใจที่สูงส่งตลอด

เวลา

๒๕

พระภันฑิยะเถระ

พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน อังคุตตรนิกาย ติกนิبات ว่า

“สพพา อาสตุติโย เจนตวा วินेयु หทเย หร อุปสนุติ สุขม เสดติ สนุติ ปบปุยุ เจตโซ ผู้ได้ตัดความข้องหง坪แล้ว บรรเทาความ กระบวนการใจได้ ผู้นั้นถึงความสงบใจ เป็นผู้ สงบระงับ ย่อมอยู่อย่างมีความสุข”

ทุกชีวิตที่เกิดมาต่างต้องเจอกัยคุกคามรอบ ด้าน ทั้งอัคคีภัย จรอภัย ราชภัย และภัยทุกชนิด ยิ่ง ในสถานการณ์ปัจจุบันเกิดภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ตกต่ำ นำท่วม แผ่นดินไหว ซึ่งส่งผลกระทบไปทั่ว โลก ทำให้ได้รับความลำบากในการครองชีพ ทรัพย์ สมบัติที่แสวงหาได้ หรือบ้านเรือนที่ปลูกสร้าง ขึ้นมาต้องพังพินาศไป ผู้คนมากมายต้องมาสังเวย ชีวิตจนอยู่ใต้พิภพ อันตรายของชีวิตเกิดขึ้นได้ ตลอดเวลาไม่เว้นแต่ละวัน

ผู้มีปัญญาพยายามแสวงหาหนทางที่จะ ทำให้หลุดพ้นจากภัยเหล่านั้น จะได้ไม่ต้องตกอยู่ ในทະلهทุกข์อีก ต่อไป โดยเฉพาะการขัดกัย กายในคือ กิเลสที่นอนเนื่องอยู่ในใจที่เป็นเหตุให้ เราก่อกรรม และมีวิบากเป็นผลอันเป็นร้อน ท่าน ผู้รู้ทั้งหลายจึงไม่ข้องอยู่กับคน สัตว์ สิ่งของ แต่มุ่ง จะஸละความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งที่ไม่เป็นสาระแก่น สาร ยึดเอาพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งอันเบزم เมื่อถึง จุดนั้นแล้ว ก็จะไม่หวนไหต่อภัยพิบัติใดๆ ทั้งสิ้น เพราะในใจมีพระนิพพานเป็นอารามณ์แล้ว

ดังเช่นเจ้าชายสิทธัตตะ ท่านได้สละรา华ส วิสัยที่พรั่งพร้อมด้วยเบญจกุณ เพราเวทง ตระหนักว่า สิ่งที่พระองค์ครอบครองอยู่นี้ ไม่ได้ให้ ความสุขอันเป็นอมตะ จึงสละราชสมบัติมุ่ง

แสงหอภิสัมมาสัมโพธิญาณ และในที่สุดพระองค์ได้ตรัสว่าเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงสั่งสอนชาวโลกให้บำเพ็ญอริยมรรค เพื่อตัดเครื่องร้ายรัดคือ การโยคะ ภาโยคะ ทิฏฐิโยคะ และอวิชชาโยคะ อันเป็นกิเลสที่ตึงสัตว์โลกไว้ในภพ ๓

* ในสมัยพุทธกาล มีเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดินผู้ประทานจัตุนทุกชั้นเดียวกับพระองค์ พากันออกบวชเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะพระประปะรูปญาติของพระองค์ ได้แก่เจ้าชายอนุรุทธะ เจ้าชายอาنانท์ เจ้าชายภัททิยะ เจ้าชายภัคคุ เจ้าชายกิมพิลະ และเจ้าชายเทวทัต มีนาภคุบาลี ซึ่งเป็นช่างกัลบกหรือช่างตัดผังตามไป้ด้วย

ในวันที่เสด็จออกพรรษา เมื่อเจ้าชายทั้ง ๖ พระองค์เสด็จไปถึงเขตแดนของกษัตริย์พระองค์อื่น ได้รับสั่งให้นายคุบาลีนำเครื่องอาภรณ์ และเครื่องประดับอันมีค่ากลับไป ครั้นคุบาลีเดินทางกลับไปได้ไม่ไกล ก็คิดว่า “พระราชนมารา傍หลานนี้ทรงสละทรัพย์สมบัติให้เราโดยไม่ได้ เมื่อฉันถ่าน้ำลายทิ้ง การบวนน่าจะประเสริฐกว่าทรัพย์สมบัติเหล่านี้แน่นอน” คิดดังนั้นแล้วจึงนำเครื่องประดับและอาภรณ์แขวนไว้ที่กางไม้ แล้วจึงรับติดตามเจ้าชายทั้ง ๖ ไป เพื่อขอออกบวชด้วย

เมื่อเจ้าชายทั้ง ๖ พ้อมหัทตคุบาลีเข้าไปถึงที่ประทับของพระพุทธองค์ เจ้าชายทั้ง ๖ ได้กราบทูลว่า “พระพุทธเจ้าข้า พากข้าพระองค์ยังมีทิฐามนะอยู่มาก คุบาลีนี้เป็นช่างตัดผังรับใช้พากข้าพระองค์มานานแล้ว ขอพระผู้มีพระภาคฯ จงให้เข้าบวชก่อนเถิด พากหมื่นอันจะได้อภิวัท ลูกขี้นรับกระทำอัญเชิลี และสามมิจกรรมแก่เขา เพื่อลดทิฐามานะของตนเอง ความถือตัวว่าเป็นเจ้าศากยะจะได้หมดไป”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงโปรดให้คุบาลีบวช

ก่อน และให้ศากยะกุมารบวชที่หลัง หลังจากบวชแล้ว ทุกรูปตั้งใจทำความเพียรกันเต็มที่ แต่ละรูปได้บรรลุธรรมลุ่มลึกไปตามลำดับ ส่วนพระภพทิยะก์สมประทานา เช่นกันคือได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ท่านมีความปีติสุขเบิกบานใจตลอดเวลา เพราะฉะนั้น เวลาที่ท่านเข้าไปในป่า ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนไม่มีอยู่เรื่องว่างหรือที่ไหนก็ตาม มักจะเปล่งอุทานเสmenๆ ว่า “สุขจริงหนอก”

พระภิกษุที่เป็นสมนติสังฆได้ยินดังนั้น ต่างเข้าใจผิดคิดว่าท่านคงจะถึงความสุขเมื่อครั้งยังเป็นกษัตริย์เสวย สุขอยู่ในราชสมบัติ จึงพากันไปกราบทูลเรื่องนี้ต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์จึงรับสั่งให้เรียกท่านมา แล้วตรัสถามว่า “ที่ท่านเปล่งอุทานว่า สุขจริงหนอก สุขจริงหนอก นั้นจริงหรือ “พระภพทิยะทูลรับว่า “เป็นความจริง”

ท่านได้กราบทูลต่อว่า “เมื่อก่อนข้าพระองค์เป็นพระเจ้าแผ่นดิน แม้ว่าภายในพระนคร ได้จัดการรักษาอย่างเรียบร้อย ภายนอกจะจัดการอาภัขยาอย่างเข้มแข็ง และทั่วทั้งพระนคร มีการดูแลรักษาอย่างดีทั่วถึงเพียงไรก็ตาม แต่ข้าพระองค์ก็ยังมีความหวาดกลัวอยู่ แต่บัดนี้ข้าพระองค์คืออยู่ในเพศบรรพชิต ไม่ว่าจะไปสู่ป่า อยู่ตามโคนไม้ หรือในเรือนว่างก็ได้ ข้าพระองค์ไม่มีความหวาดหวั่นหรือสะดึงกลัวเลย ข้าพระองค์พิจารณาเห็นประกายชันของชีวิตนักบวชที่ไม่มีความกังวลอย่างนี้ จึงได้เปล่งอุทานอยู่เนื่องๆ ว่า สุขจริงหนอกฯ พระเจ้าข้า”

พระฉะนั้น ที่ท่านเปล่งอุทานถึงความสุข เพราะว่าท่านได้เข้าถึงแหล่งแห่งความสุขภายใน เป็นสุขอยู่ในกลางธรรมกายที่ มีแต่ความสุขล้วนๆ ไม่มีความทุกข์เจือปน ความเดือดเนื้อร้อนใจก็หมดไป จิตใจเบิกบาน สดชื่น เพราะพระรัตนตรัยเป็นปัจจัยแห่งความสุข ความเบิกบานใจ ที่ไม่มีสิ่งใด

จะมาเบรี่ยบปานได้

ความสุขความเบิกบานจะเกิดขึ้นได้ ต่อเมื่อคุณใจเราปราศจากกิเลสเครื่องร้ายรัด ใจจึงขยายออกไปอย่างไม่มีข้อบกพร่อง และในขณะที่ใจขยายออกไปจะมีพลังแห่งช้านอกไปด้วย เป็นพลังแห่งความดีความบริสุทธิ์ ความปีติสุขขยายออกไป นี่คืออาการของจิตที่เบิกบานอย่างแท้จริงคือ จิตเบิกออกจากสิ่งที่มีเด็กว่า แล้วก็เบ่งบานคลื่นขยาย เมื่อ nondoka บ้านรับอรุณในยามเช้า ใจขยายออกไปเรื่อยๆ พร้อมกับความสุขที่อยู่กับวัตถุตนตรัยภายนอกในตัว

ดังนั้น การปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงความสุขภายใน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องฝึกใจให้เข้าถึงให้ได้ เมื่อเข้าถึงแล้วเราจะบันเทิงใจทั้งในโลกนี้และโลกหน้า คือเมื่อยังมีชีวิตก็สุดชีวิৎเบิกบาน เห็นรัตนภัยในสว่างไสวอยู่ในตัว ใส่เกินใส สวยงามจนไม่มีตัวอย่างได้ ในโลกจะมาเบรี่ยบเที่ยบได้ เป็นความสุขที่ยากจะบรรยายคำใดมาพรรณนาได้ นี่เรียกว่าบันเทิงในโลกนี้ เมื่อจะละโลก ร่างกายเสื่อมโทรม โรคภัยเบียด เป็นร่างกายที่ไม่ไหวต้องแตกสลายไป ความบันเทิงใจจะเคลื่อนย้าย

จากที่อยู่ในกายมนุษย์ แล้วออกไปบันเทิงในโลกหน้า ที่เป็นกายทิพย์ที่ละเอียด สวยงาม มีความประณีตมากกว่ากายเนื้อนี้มากหมายหลายเท่านั้น มีความเบิกบานตลอดไปจนถึงโลกหน้าเลย

เมื่อเราเข้าถึงพระรัตนตรัยอันบริสุทธิ์ได้ เราจะข้ามพ้นจากทุกติด อบายภูมิต่างๆ ไปสู่สุคติภูมิที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ คล้ายกับเรือที่เราอาศัยข้ามฟากจากฝั่งน้ำไปฝั่งน้ำในนั้น และหากบริสุทธิ์ผ่องใส่กันจริงๆ จนบรรลุภัยธรรมอรหัต กายธรรมนั้นจะพาเราข้ามวัฏสงสารไปสู่ฝั่งพระนิพพานได้ เพราะฉะนั้น พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ สามอย่างนี้จึงเป็นที่พึงที่จะลึกอันสูงสุด ที่จะให้ทั้งความสุขความบันเทิงใจในปัจจุบันและในอนาคต จนกระทั่งถึงสุขอาย่างยิ่งคือ พระนิพพาน เพาะะฉะนั้น ให้ทุกท่านตั้งใจฝึกใจให้หยุดนิ่ง ทำไปจนกว่าจะได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภัยในกันทุกคน

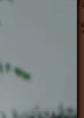
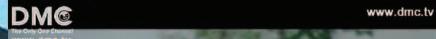
พระธรรมเทศนาโดย: พระเทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชาภารวนาริสุทธิ์ (ไซบูลร์ คอมมาร์โซ)

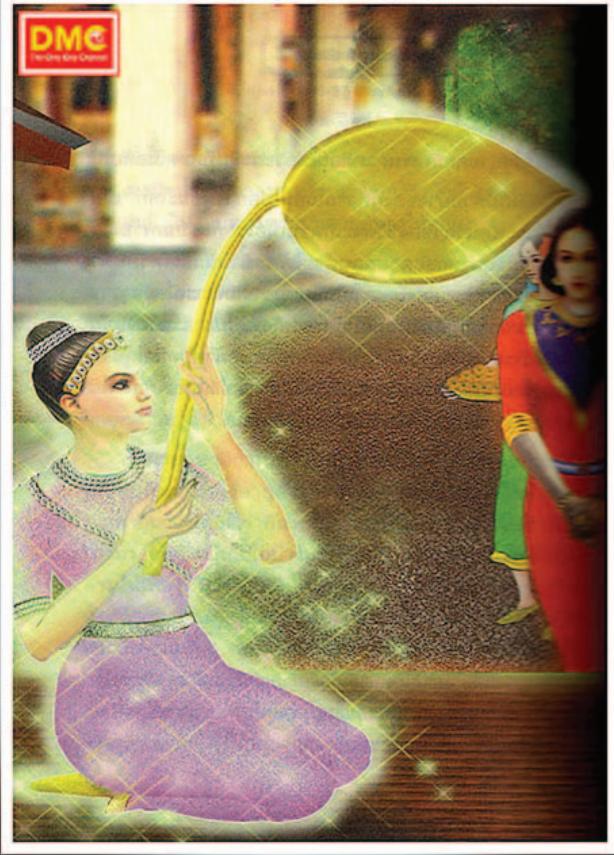
* มก. เล่ม ๕๕ หน้า ๒๒๔

กับ www.dmc.tv มีให้คุณเลือกหลายแบบหลากหลายสไตล์ อีกการ์ดธรรมะ อีกการ์ดคำคม อีกการ์ดอวยพรวันเกิด อีกการ์ดให้กำลังใจ อีกการ์ดวันสำคัญและอื่นๆ อีกมากมาก

รายการยอดฮิต!

เวลาในโลกนี้แสนสั้น แต่เวลาหลังจากที่ล่วงไปนานนานมาก นักประชัญญ์บันฑิตทั้งหลายท่านมองเห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นทุกข์เห็นโหงในอบายภูมิ และมองเห็นสุขในสุคติภูมิ จึงละเว้าทั้งกาย วาจา และใจ หมั่นสังสมบุญกุศล อย่างเต็มที่ ฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำสำนึ่เสมอ เพื่อให้ชีวิตที่อยู่ในโลกนี้มีคุณค่า และให้ชีวิตในสัมปราyat มีความปลดปล่อย เรากลับทั้งหลายควรดำเนินตามปฏิปทาของบันฑิตผู้รู้เหล่านี้ ชีวิตเราจะได้ไม่ผิดพลาด ไม่ควรไปยึดติดในคน สัตว์ สิ่งของทั้งหลายในโลกนี้ แม้กระทั้งสัنجขาร่างกายของเราที่ได้อัคตภาพเป็นมนุษย์นี้ เพื่อจะได้มาสร้างบารมีให้เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิต จึงไม่ควรไปยึดมั่นถือมั่น ควรเสวนาหากายภายในที่แท้จริง

คือ พระธรรมกาย ซึ่งจะเป็นที่พึ่งที่ร่วลีกที่แท้จริงของตัวเราเอง ด้วยการหมั่นฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำทุกวัน

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสไว้ใน ขุทกนิกาย มหาวรรค ว่า

**“ต่ำ พุ humili คุปสนุตติ กามสุ อนเปกุนิ
คุนุต ตสส น วิชุชนติ อตาริ โซ วิสตุติ กำ
เรอาเรียกผู้ไม่เย่อโยในการทั้งหลายเหล่านั้นว่า
เป็นผู้สงบ เพราะไม่มีกิเลสเป็นเครื่องร้อยวัด จึง
ข้ามพ้นดันหายไปได้”**

ปัจจุบันเรารอยู่ในยุคสมัยที่ก้าวกำลังขึ้น จากที่เคยมีพุทธพยากรณ์ว่า หลังจากพุทธปรินิพพานแล้วทุกๆ ร้อยปี อายุมนุษย์จะลดลง ๑ ปี มนุษย์จากที่เคยมีอายุยืนถึง ๑๐๐ ปี เมื่อเวลาผ่านไป๒,๕๐๐ ปี อายุมนุษย์จะลดลงเหลือ ๗๕ ปี เพราะฉะนั้น คราวมีอายุยืน ๑๐๐ ปี หรือเกินกว่า ๗๕ ปี ก็ถือว่าเป็นอายุยืนแล้ว นับวันอายุมนุษย์จะถอยลงไปเรื่อยๆ จนกระทั่งอายุ ๑๐ ขวบ ในยุคนั้นพอคลอดจากครรภ์มารดา อายุได้ ๕ ขวบ ก็คิดเรื่องแต่งงาน อย่างมีคุ้ครองกันแล้ว โอกาสที่จะแสวงหารมรคผลนิพพานก็แทบจะไม่มี ใจของคนส่วนใหญ่จะหมกมุนอยู่กับเรื่องการหาภิน เกี่ยวติดศรีอ่อนเสียง ซึ่งผู้รู้ท่านบอกว่าเป็นเสมือนของร้อนที่ยิ่งเข้าไปผูกพัน ยึดมั่นถือมั่น จะมีแต่นำความร้อนรุ่มในจิตใจมาให้อย่างไม่มีวันสิ้นสุด ท่านถึงสอนไม่ให้ไปยึดมั่นถือมั่น แต่ให้มุ่งแสวงหาสาระที่แท้จริงของชีวิต

* มีเรื่องเล่าว่า ในสมัยพุทธกาล พระนางเขมาเทวี เป็นพระเหลือของพระเจ้าพิมพิสาร มีรูปกาฬีที่สวยงามประหนึ่งนางฟ้าบนสรวงสวรรค์ พระนางทรงสดับที่พระบรมศาสดาทรงแสดงโหงในรูปว่า

เป็นของไม่เที่ยง สักวันหนึ่งก็ต้องเสื่อมสลาย ไม่ให้ไปยึดมั่นถือมั่น ไม่่าจะเป็นร่างกายของตนเอง และของคนอื่น

เนื่องจากพระนางเป็นผู้มัวเมานิรูปโฉมของตนเองว่ามีความงามเป็นเลิศ จึงไม่กล้าไปเผาพระศพเด เพาะทรงล้วว่าพระบรมศาสดาจะทรงแสดงโหงในรูปของพระนาง ฝ่ายพระเจ้าพิมพิสารทรงเป็นพุทธมามก เป็นพระสำคัญบันบุคคล มีความปรารถนาอยากให้พระเมหสีได้ฟังพระสัทธรรมปា แม้จะทรงซักขวนไปพระวิหารหลายครั้ง แต่พระนางก็ป่ายเบี่ยง

พระราชาจึงใช้กุศโลบายด้วยการให้เหล่านักกวีประพันธ์ความดงามของพระเวทุวัน ราชอาคูยาน แล้วให้ไปขับร้องไกล้า สถานที่ที่พระนางเขมาเทวีจะทรงได้ยิน เมื่อพระนางทรงได้สดับคำบรรณาพระเวทุวัน มีพระประสงค์จะเสด็จไปชุมพระราชนิยาน จึงหูลขออนุญาตพระราชาเพื่อไปทดสอบพระเนตร

พระราชาตรัสสั่งเหล่านิรุษที่ไปกับพระนางว่า หากพระเทวีจะกลับจากสวนโดยไม่ยอมเข้าเฝ้าพระบรมศาสดา ก็ให้บังคับพานางไปให้ได้ นี่ก็เป็นข้อสังเกตว่า ความตั้งใจดีอย่างให้คนอื่นได้พบเส้นทางสว่างของชีวิต บางครั้งจะซักขวนธรรมด้วยวิธีละมุนละม่อมไม่ได้ ต้องถึงกับบังคับกัน เมื่อตนเด็กที่เป็นใช้แล้วไม่อยากทานยา พ่อแม่ก็ต้องบังคับให้กิน แม้ yan น้ำอาจขม แต่เมื่อพ่อแม่เห็นว่าหากลูกรับประทานยาขานานนั้น จะหายจากโรคภัยไปได้เงิน จึงจำเป็นที่จะต้องบังคับให้ลูกกิน

สมัยนี้ พระนางเขมาเทวีเสด็จชมพระราชนิยานด้วยความเพลิดเพลิน เมื่อเสด็จกลับก็ไม่ได้เผาพระศพเด เหล่าราชบุรุษจึงใช้พระราชาซุน្តบังคับ โดยที่พระนางไม่ค่อยชอบพระทัยเท่าใดนักพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงเห็นพระนางกำลังเสด็จมา

จึงทรงเนรมิตเทพอับสรวนางหนึ่ง ซึ่งกำลังถือกำกับใบดาลถาวรงานพัดอยู่ พระนางเขมาเทวีเห็นเทพอับสรวนั้นแล้วทรงพระดำริว่า สรติท่านนี้สวยงามประดุจเทพอับสรยังอุดส่าห์มาไฟพระศพเด ถ้าเราเทียบกับนางแล้วเหมือนนางมากกับนางทรงส

คิดอย่างนั้นและยืนดูเทพอับสรด้วยใจที่เคลิบเคลิ้มหลงเหลื่อยรูปกาลของเทพพิสดาร นางฟ้าแต่ด้วยพุทธานุภาพของพระตถาคตเจ้า สรติรินั้นก็ปรากฏเปลี่ยนไปตามวัย ล่วงปฐมวัย ตั้งอยู่ในมัชฌิมวัย แล้วก็ล่วงมัชฌิมวัยด้วยอายุในปัจจิมวัย มีหนังเที่ยวบ่น ผอมหลอก พื้นหัก หลังโคง แล้วสรตินั้นล้มลงกลิ้งเกลือกพร้อมกับพัดใบatal ร้องโอดคราญทุกข์ทรมาน และเสียชีวิตไปต่อหน้าต่อตา

พระนางเขมาเทวีได้พิจารณาเห็นความไม่เที่ยงของสังขาว และเนื่องจากพระนางเป็นผู้มีบุญบารมีที่สั่งสมไว้อย่างดี จึงสอนตนเองว่าสรีระที่งดงามถึงเพียงนี้ ยังถึงความวิบัติ แม้สรีระของเราก็จักมีคติอย่างนี้เหมือนกัน ขณะที่กำลังมีดำริอยู่นั้นพระบรมศาสดาจึงตรัสว่า “ชนเหล่าใด ถูกรากะย้อมแล้ว ย้อมตกไปตามกระแล เนื่องแมลงมุมตกไปตามไข่ฯ ที่ตนเองทำไว้ ชนเหล่านั้นตัดกระแสนั้นได้แล้ว ไม่เยื่อไข่ในกรรมคุณทั้งหลาย ย่อมเงินรอบจากการคุณทุกอย่าง”

พอจบพระคata พระนางทรงอยู่ในอิริยาบถยืนกับบรรลุอรหัตผล ถึงพร้อมด้วยปฏิสัมภิทาธรรมด้าว่าผู้อยู่ในครอบเรือนบรรลุเป็นพระอรหันต์ จำต้องปรินิพพานหรือบวชเสียในวันนั้น เพราเวศภากาเวของคุณหัสต์ไม่อาจรอรับคุณธรรมของความเป็นพระอรหันต์ได้ พระนางรู้ว่าอายุสังขาวของพระองค์ยังเป็นไปได้ จึงตัดสินใจที่จะออกผนวชเป็นภิกขุนี จะได้ทำหน้าที่เป็นกัลยาณมิตรให้กับชาวโลก เมื่อดำริเช่นนั้นแล้ว จึงเสด็จกลับพระราชนิเวศน์

พระราชทรงทราบโดยอาการนั้นว่าพระนางคงจะได้มารคพลนิพพานขึ้นสูงอย่างใด อย่างหนึ่ง เพราะวันนี้พระนางมีวรรณเปล่งปลั่งผ่องใส และมีกิริยาอาการสำรวมน่าเลื่อมใสมากกว่าวันก่อนๆ จึงตรัสตามเรื่องราบทั้งหมด และทรงอนุญาตให้พระนางออกบวชเป็นภิกษุณีตามความประสงค์ เมื่อออกบวชแล้ว เนื่องจากความที่พระนางมีพระบัญญามาก บรรลุพระอรหันต์ทั้งที่อยู่ในเพศคฤหัสด์ พระบรมศาสดาจึงทรงสถาปนาพระเขมาเกริไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ เป็นเลิศกว่าภิกษุณีสาวิกาผู้มีบัญญามาก

นี่ก็เป็นตัวอย่างของผู้ที่เคยหลงใหลในรูปกายของตนเอง แต่เมื่อเทียบกับกายทิพย์ แล้วเทียบกันไม่ได้ เพราะความละเอียดประณีตสวยงามนั้นต่างกันระหว่างกับเดือน แต่เนื่องจากมนุษย์ส่วนใหญ่ ไม่เคยเห็นกายมนุษย์ละเอียด ไม่เคยเห็นกายทิพย์แม้กายพรหม อรุปพรหมที่มีความละเอียดประณีตใกล้ลักษณะมหาบุรุษเข้าไปทุกที่ ก็ไม่เคยเห็นทำให้มัวใจติดหลงใหลในกายมนุษย์หยาบทั้งที่เต็มไปด้วยของปฏิกูล

พระราชนั้น ภายนอกเหล่านี้ได้ ความละเอียดประณีตกายใน จะปลดปล่อยจากกาย ก็ต้องเข้าไปรู้จักกับกายที่มี อาศัยใจที่หยุดนิ่ง จึงจะไปรู้ไปเห็นได้ จะรู้เห็นได้ใน ปัจจุบันกันเลย ไม่ต้องรอให้ตายเสียก่อน ค่อยมา รู้จักว่าเทวดาเป็นอย่างไร หรือกายภายในอื่นๆ เป็นอย่างไร หลวงปู่วัดปากน้ำท่าน ใช้คำว่า “หยุดให้ได้ เสียก่อน ตกลงกันเรื่องหยุดให้มันได้เสียก่อน เรื่อง อื่นในใหญ่” ไม่ต้องแต่หยุดใจเป็นจะเห็นภาพภายใน เห็นว่าที่ศูนย์กลางกายของเรา มีดังนี้ ธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์ ใส่ว่าจะประดุจดวงอาทิตย์ยามเที่ยงวัน

เมื่อหยุดถูกส่วนเข้า เราจะเข้าไปพบดวงธรรม

ต่างๆ ภายใน ตั้งแต่ดวงศีล ดวงสมາธิ ดวงบัญญา ดวงวิมุตติ และก็ดวงวิมุตติญาณทั้สสนะ ซึ่งกันเข้าไปเรื่อยๆ สุดกลางดวงวิมุตติญาณทั้สสนะ จะเข้าไปพบกับกายมนุษย์ละเอียด ท่านชายก็เหมือนกับท่านชาย ท่านหญิงเหมือนท่านหญิง ต่างกันแต่ มีความละเอียดกว่าเดิม ประณีตกว่าเดิม งดงามกว่าเดิม นี่จะเห็นกันเข้าไปอย่างนี้ เมื่อหยุดถูกส่วนหนังเข้า จะเข้าไปพบกายในกายภายในทั้งหยาบและละเอียด ตั้งแต่กายทิพย์ กายพรหม กายอรุป-พรหม และเห็นกายธรรม ซึ่งเป็นกายที่หลุดพ้นจากภพทั้งสาม เป็นกายที่ไม่เกินໄส สายเกินสาย งามไม่มีที่ติ และเป็นนิจจัง เป็นสุข เป็นอัตตา ที่ควรยึดถือไว้ ยามมีทุกข์ท่านก็ช่วยให้พ้นทุกข์ได้ มีสุขแล้ว เมื่อนำใจมาหยุดอยู่ในกลางท่าน ความสุขจะเพิ่มพูนทับทิวไม่มีสิ่งใด

พระจะนั่น ให้พากເຈາທຸກຄນໍນຳໃຈມາຍຸດມານີ່ທີ່ສູນຍົກລາງກາຍໃຫ້ດີທຸກໆ ວັນ ແລ້ວເຈະໄດ້ເຂົ້າປະກວດຮອມກາຍ ມີພຣະວັດນຕຣຍເປັນທີ່ພື້ນທີ່ ຮະລືກັນທຸກໆ ຄນ

พระธรรมเทศนาโดย: พู่เทพญาณมหามุนี
นามเดิม พระราชาภารวนารวิสุทธิ (ไซนูลີ ດົມມະໂຍ)

* ນກ. ເລີ່ມ ຕາ ພໍາ

ຄວາມສັສາກາ 5 ຊົວ

1. ຮັກສະອາດ - ໄຈສະອາດ
2. ຮັກຮະບັບ - ໄຈສະບາຍ
3. ມີຄວາມສຸພາພ - ໄຈນຸ່ມນວລ
4. ຕຽບເວລາ - ໄຈໄຮກັງວລ
5. ມີໃຈຕັ້ງມັນ - ໄຈເປັນສາມື
ໃຈຮົມເປັນທຶນ

คัมภีร์ใบลาน

คัมภีร์ใบลาน

เรียงร้อยลาน..สืบสานพุทธธรรม

www.dmc.tv

ด้วยความเชื่อที่ว่า พราพุทธศาสนาจะมีอายุ
ยืนยาวถึง 5,000 ปี ปุย่าตاتายาของเรางึงอุตสาหะ
ก่อสร้างถาวรวัตถุ และจารีกพระธรรมคำสอนของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นวัสดุต่าง ๆ ด้วยความรัก^๑
และหวังแห่ง โดยหวังสืบต่ออายุพราศาสนาให้
ยืนยาวสู่อนุชนรุ่นต่อไป

คัมภีร์ใบลานจัด เป็นเอกสารโบราณประเพณ
หนึ่งที่ยังคงพบเห็นได้ตามวัด พิพิธภัณฑ์ หรือ
หอสมุด คัมภีร์ที่ผ่านการสำรวจแล้วจะได้รับการ
ขึ้นทะเบียน มัดจัดเก็บในห่อผ้าໄ้เป็นอย่างดี แล้ว
จะถูกรักษาไว้ในหอไตรบ้าง ในหิบคัมภีร์บ้าง ในตู้
กระจกบ้างทั้งนี้เพราะคัมภีร์ที่มีอายุเก่าแก่หลาย
ร้อยปีล้วนอยู่ในสภาพที่เประบาง ต้องได้รับการ
ดูแลอย่าง仔นุตถนอมและระมัดระวังอย่างยิ่งการ
เก็บรักษามัดห่อ คัมภีร์ไว้อย่างดีนั้นนับเป็นเรื่องที่
ควรส่งเสริมและนำอนุโมทนา แต่ก็อาจทำให้ผู้
สนใจศึกษาเข้าถึงตัวคัมภีร์โดยตรงได้ไม่สะดวกนัก
อีกทั้งเมื่อมีวัสดุอื่นๆ เข้ามาแทนที่ เช่น หนังสือ
กระดาษหรือคอมพิวเตอร์ คนรุ่นหลังจึงไม่ค่อยรู้จัก
คัมภีร์ใบลาน หลายท่านอาจไม่ทราบเลยว่าสมบัติ

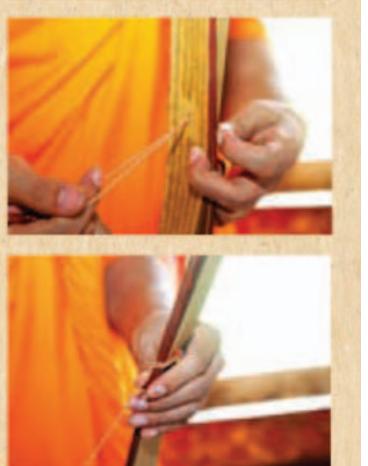
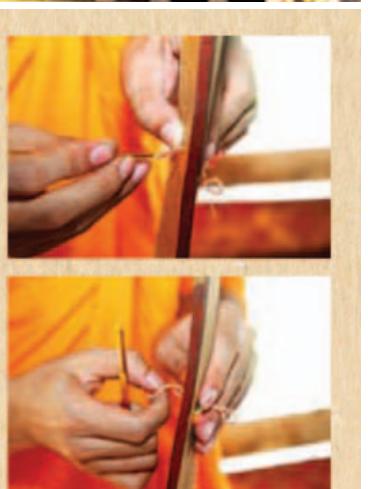
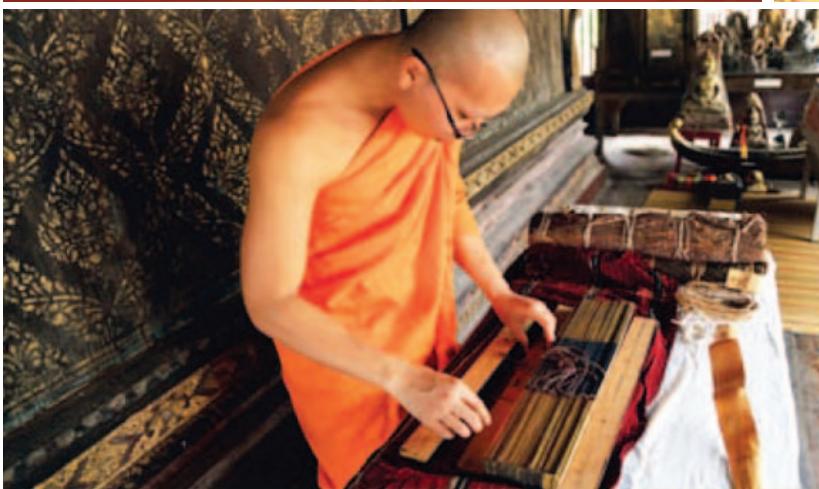
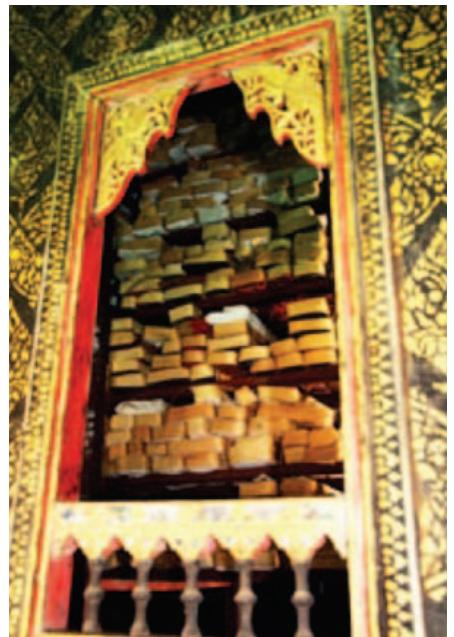
พราศาสนาอันล้ำค่าภายในได้ผ้า
ห่อคัมภีร์นั้นมีรูปลักษณ์เช่นไร

หากเปรียบเทียบคัมภีร์ใบ
ลานกับหนังสือที่ใช้กันอยู่ใน
ปัจจุบัน จะเห็นได้ว่ามีส่วน
ประกอบหลักที่คล้ายคลึงกัน
คือมีปกหน้าปกหลัง สัญลักษณ์
บอกหน้าหนังสือ การเรียง
ลำดับหน้าและการเข้าเล่ม จะ
ต่างกันที่วิธีการ วัสดุที่ใช้ และ^๒
การเรียกชื่อที่ไม่เหมือนกัน

หนังสือใบลานจะไม่ใช้ตัวเลขเรียงลำดับหน้า แต่
จะใช้อักษรแทน เรียกว่า "อักษรบอกอังกา" จากรากที่
ตรงกับภาษาบริมซ้ายด้านหลังของใบลานแต่ละใบ
เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

หน้าแผ่นคัมภีร์ที่จากใบลานไม่ใช่กระดาษ
เหมือนทุกวันนี้การเขียนอักษรลงบน แผ่นใบลาน
จึงต้องใช้การจารด้วยเหล็กแหลมทั้งด้านหน้าและ
ด้านหลัง มีเลขบอกลำดับหน้า เรียกว่า "อักษรบอก
อังกา" เป็นตัวอักษรตามพยัญชนะภาษาบาลีซึ่งมี
อยู่ทั้งหมด 33 ตัว โดยจารุไว้มีด้านซ้ายด้านหลัง
ของใบลานแต่ละใบ

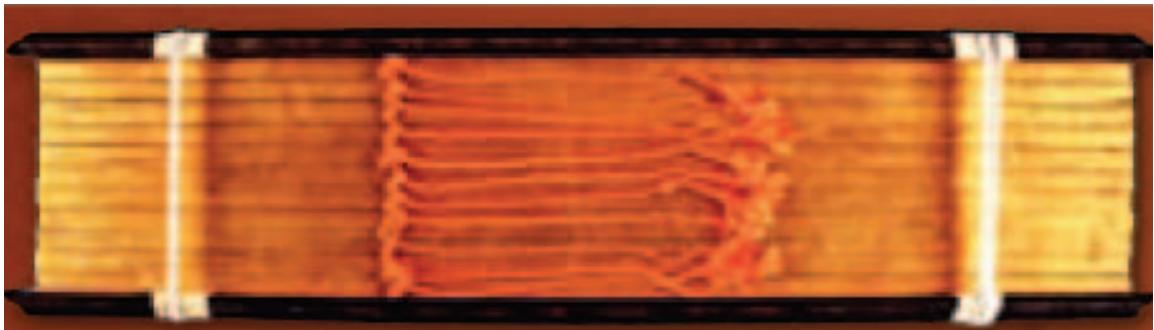
ใบลานที่จารแล้วจะถูกมัดรวมเป็นผูกโดย
ทั่วไปจะ นับ 24 ลานเป็นเกณฑ์ เมื่อจารครบ 24
ลาน จะมัดรวมกันเรียกว่า "1 ผูก" หากเนื้อหาที่จาร
ยากเกินไป ก็จะขึ้นผูกใหม่ คัมภีร์มัดหนึ่งจึงมี
จำนวนผูกมากน้อยต่างกัน บางเรื่องอาจจบเพียง 4
ผูกแต่บางเรื่องอาจยาวถึง 20-30 ผูกก็ได้ ผูก
สุดท้ายพิเศษกว่าผูกอื่น ๆ เพราะโดยมากมีความ
ยาวเกิน 24 ลาน ส่วนที่เกินนับเป็นจำนวนลาน เช่น

มี 28 ล้าน เรียกว่า 1 ผูก 4 ล้าน เป็นต้นเมื่อจะมัดใบลานรวมเป็นผูกก็ จะใช้ “สายสนอง” คือ ไหมหรือด้ายเป็นหุ้ร้อยผูกใบลาน โดยร้อยตามรูปที่เจ้าอาวาสว่างริมข้างเพียงข้างเดียว เรียกว่า “ร้อยหุ” เมื่อจะอ่านคัมภีร์ก็คลายสายสนองออก และดึงเข้าให้แน่นสนิทเมื่ออ่านเสร็จแล้ว

หนังสือเรื่องหนึ่งมีหลายผู้กรวยกันเป็นคัมภีรหนึ่งหรือมัดหนึ่ง

วิธีร้อยสายสนอง จะทำห่วงผูกไว้ที่ปลายช้างหนึ่ง แล้วเอาปลายอีกช้างหนึ่งร้อยเข้าไปในห่วง โดยรอบนึงเป็นланด้านบน

ตัวอย่าง คัมภีร์ใบลาน ๑ มัด ประกอบด้วย
๑๐ ผูก ผูกละ ๒๔ ล้าน ยกเว้นผูกสุดท้าย
ที่มีล้านมากกว่าปกติ

ไม้ประกับลายทองจีน

ไม้ประกับประดับมุก

ไม้ประกับขอบบัวลงรักลายไทย

ไม้ประกับทาสีแดง

ไม้ประกับทาสี

ไม้ประกับธรรมชาติ

เพื่อความแข็งแรงและสวยงาม เมื่อจัดเก็บจะมี “ไม้ประกับ” ขนาด 2 ข้าง เป็นปากหน้าและปากหลัง ลักษณะเป็นแผ่นไม้รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้างยาวเท่าใบลาน และหนาประมาณ 1-2 เซนติเมตร ส่วนใหญ่ทำจากไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้สัก ไม้จันทน์ อาจมีการตกแต่งให้สวยงาม มีมากหลายประเภทเรียกตามลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง เช่น “ไม้ประกับไม้สักธรรมชาติ” “ไม้ประกับแกะสลัก” “ไม้ประกับประดับมุก” “ไม้ประกับประดับเคลือบหอย” “ไม้ประกับประดับบาง” “ไม้ประกับประดับกระจก” “ไม้ประกับลายทองจีน” “ไม้ประกับทาสีแดง” “ไม้ประกับรักทึบหรือทารักดำ” เป็นต้น

องค์ประกอบหลักของคัมภีร์ในบ้านไม่ต่างจากหัองสีอี้ ในปัจจุบันเท่าใดนัก เพียงแต่ในยุคสมัยที่เทคโนโลยีการพิมพ์ยังไม่

เพื่องฟุนนั่น คนโบราณได้สร้างหาดัดเลือกวัสดุที่ดีที่สุด เพื่อนำมาใช้เก็บรักษาคำสอนอันทรงคุณค่า ตั้งแต่เลือกใช้ใบของต้นลาน ซึ่งเมื่อผ่านกระบวนการวิธีแล้วสามารถคงอยู่ได้นานกว่าใบไม้ชนิดอื่นมาจารตัวอักษรลงไป เลือกใช้ด้วยหวือไหเมขันดีมาร้อยรัดใบланแต่ละใบให้เป็นผูกเป็นมัด “ไม้ประกับที่นำมาแทนปากหน้าและปากหลัง” ก็ตกลงประดับประดาด้วยวัสดุที่คงทน สิ่งเหล่านี้จะท่อนถึงภูมิปัญญา

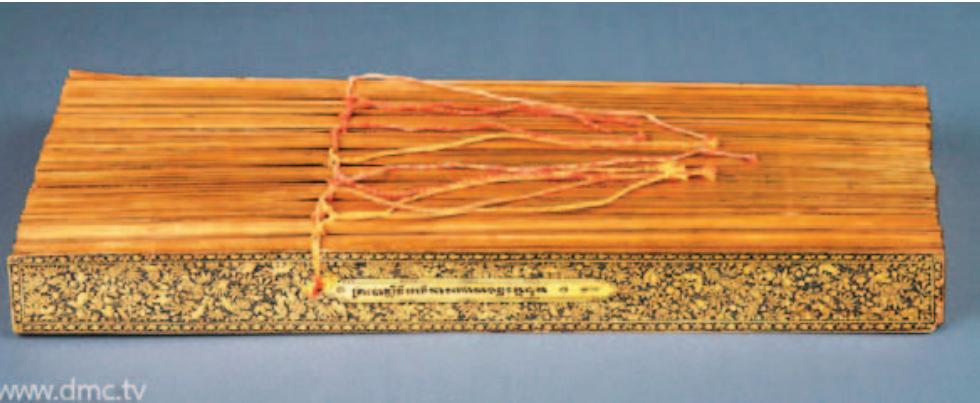

และความรักความศรัทธาของบรรพชนที่ตั้งใจเก็บรวบรวม รักษา และสืบทอดคำสอนในพระพุทธศาสนาให้ลูกหลานได้ศึกษา รักษา และสืบทอดต่อไป..

ข้อมูลจาก : Tipitaka (DTP)

คัมภีร์ใบลาน

คัมภีร์แห่งกาญจน์ตริย์ สมบัติแห่งแผ่นดิน

www.dmc.tv

ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยมีสถาบันชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวหลอมรวมจิตใจของชนชาวไทยมาอย่างยาวนานสถาบันทั้ง 3 ต่างเกื้อหนุนค้ำจุนชี้งกันและกัน จนทำให้ประเทศไทยอุดมเป็นเอกราชน้ำดีจนปัจจุบันพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัยจนกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงนับถือและมีพระราชนครวัตรมาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง ทรงเป็นองค์เอกอัครศาสนูปถัมภ์เสมอมา และถือเป็นราชธรรมเนียมปฏิบัติที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทุกพระองค์จะทรงสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกถวายเป็นพุทธบูชา ฝ่าฟั้งไร้ในพระพุทธศาสนาให้เป็นสมบัติของแผ่นดินสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้มีการสังคายนาพระไตรปิฎก พระองค์และสมเด็จพระอนุชาริราษฎร์พระราชนวบธรรมหาสูรลิ่งนาททรงประกาศต่อคณะสงฆ์ว่า

คัมภีร์ใบลานที่พระเจ้าแผ่นดินทรงสร้าง หรือโปรดเกล้าฯ ให้สร้าง รวมถึงคัมภีร์ที่พระบรมวงศานุวงศ์ตลอดจนขุนนางชั้นผู้ใหญ่สร้างขึ้น เรียกว่าคัมภีร์ใบลานฉบับหลวง หรือฉบับของหลวง ส่วนคัมภีร์ใบลานที่พระภิกษุสงฆ์หรือราษฎรสร้างขึ้น

เรียกว่า คัมภีร์ใบลานฉบับราษฎร์ หรือ ฉบับเฉลยศักดิ์ แบบหน้าปกและลวดลายสีสันขอบลานคัมภีร์ใบลานฉบับหลวง มีรูปแบบเฉพาะตัวและมีชื่อเรียกดังนี้ไป ซึ่งสามารถใช้ประกอบสมัยและรัชสมัยต่าง ๆ ได้

นอกจากนี้คัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับหลวงจะมีลักษณะเฉพาะ คือ จะเขียนรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลให้ปรากฏอยู่ในใบรองปก ซึ่งสามารถจำแนกได้ 2 แบบ คือ ถ้าเป็นคัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับที่สร้างสำหรับรัชกาลนั้นๆ รูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลจะอยู่ที่ด้านขวาและซ้ายของใบลาน

ถ้าเป็นคัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับที่สร้างข้อมเพิ่มเติมฉบับของรัชกาลก่อนที่ขาด หรือสูญหายไปรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลก่อนจะอยู่ด้านซ้ายของใบลาน ส่วนรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลในขณะนั้นที่สร้างขึ้นมาใหม่จะอยู่ด้านขวาของใบลาน เช่น พระไตรปิฎกฉบับรัชกาลที่ 4 สร้างข้อมฉบับในรัชกาลที่ 3 จะมีรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ 3 อยู่ทางด้านซ้ายและมีรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ 4 อยู่ทางด้านขวา

พระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ทรงสร้างคัมภีร์ใบลานเพื่อบันทึกกษาคำสอนแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจนถือปฏิบัติเป็นราชประเพณีอันดีงามลึกลับมา ประเทศไทยของเราในวันนี้จึงยังคงมีพระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง ดำรง

“

ครั้นนี้ขออภัยนา พราผู้เป็นเจ้าทึ่งป่วง จึงมีอุตสาหะ
ในฝ่ายพระพุทธอัจกร ให้พระไตรปิฎกบวิบูรณ์ขึ้นให้จงได้
ฝ่ายทึ่งอาณาจักร ที่เป็นศาสนบุปถัมภกันนั้น เป็นพนักงานไยม
โيونจะสืบเสียสละชีวิตบุชาพระรัตนตรัย สุดแต่จะให้
พระบรมอัตบวิบูรณ์ เป็นมูลที่จะเด็จบราบุทธศาสนาจังได้

”

www.dmc.t

ตั้มกีรีใบลานฉบับเทพธุ่มมุม^๑
จำนวน ๗๐ ปุก จารตัวอย่างภาษาอเม^๒
พระบรมราชโองการที่พระบรมราชโองการเจ้าอยู่หัว^๓
ทรงสถาปนาไว้สำหรับวัดพระธรรมบูพน-^๔
วิมลมังคลาราม

แบบหน้าปกและสอดลายตีลับของเลานคัมภีร์ใบลานฉบับเทพธุ่มมุมรูปแบบเฉพาะตัวและมี
ชื่อเรียงตั้งกันไป ซึ่งสามารถใช้บอกรุคสมัยและวัชสมัยต่าง ๆ ได้

สมัย	ฉบับตั้มกีรีใบลาน
อยุธยา	ฉบับชาดทึ่น ฉบับข้างลาย ฉบับข้างลายวัดน้ำตก ฉบับข้างลายวนม้าแดง
กรุงศรีอยุธยา	ฉบับชาดทึ่น ฉบับต่องชาด
รัชกาลที่ ๑	ฉบับทองใหญ่ ฉบับทองสูบ ฉบับชุมย่อ และฉบับว่องหวง
รัชกาลที่ ๒	ฉบับรากไม้แดง
รัชกาลที่ ๓	ฉบับรากไม้โก ฉบับรากไม้ต่าเอก ฉบับรากไม้ลายเทพธุ่มมุม ^๕ ฉบับกรุบย่อ และฉบับทองน้อย
รัชกาลที่ ๔	ฉบับต่องชาด
รัชกาลที่ ๕	ฉบับทองทึ่น

๑ ตามที่ได้บันทึกไว้ในเอกสาร ๒ ตามที่

www.dmc.t

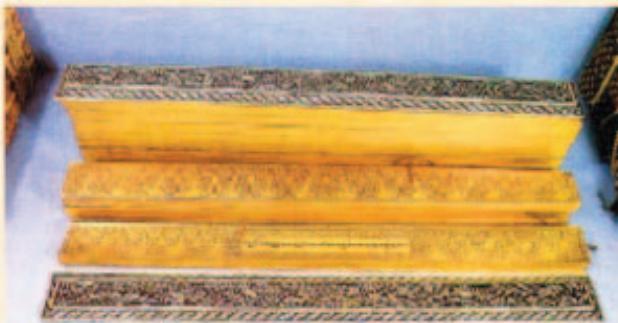
ไม่รองปากคัมภีร์พระไตรปิฎก ฉบับที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสร้างขึ้นเมื่อแรกสถาปนาเมือง
ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาลงกรณ์เจ้าอยู่หัว ตั้งนั้นรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ ๓ จึงอยู่ตัวหลัก
และฐานรูปสัญลักษณ์ประจำรัชกาลที่ ๔ อัญเชิญมา

คัมภีร์ใบลานฉบับทองใหญ่
ในประวัติศาสตร์ที่บ้านลาภ
ในวัดสมัยพระบาทสมเด็จ
พระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

คัมภีร์ใบลานฉบับหน้าแดง
ในประวัติศาสตร์ของจีน
ในวัดสมัยพระบาทสมเด็จ
พระพุทธเจ้าหล้านกานาถย

คัมภีร์ใบลานฉบับหน้า
ลายเทพชุมามุน
ในประวัติศาสตร์ที่บ้านมุก
ในวัดสมัยพระบาทสมเด็จ
พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

คัมภีร์ใบลานฉบับล่องชาต
ในประวัติศาสตร์กามมะลอ
ในวัดสมัยพระบาทสมเด็จ
พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

รัชสมัย	รูปสัญลักษณ์ประจำรัชสมัย	รายละเอียด
รัชกาลที่ ๑		เป็นภาพพุฒนาโลม ที่ยกเป็นลายเส้นคล้ายเปลวไฟ วางอยู่บนพานหงษ์ทรงกลาง มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาดอยู่ ๒ ชั้น และมีลายชื่อกรุงปาราภรัตนบุรีสวัสดิ์ไว้
รัชกาลที่ ๒		เป็นภาพครุฑายุคนาคอยู่ตรงกลาง มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาดอยู่ ๒ ชั้น และมีลายชื่อกรุงปาราภรัตนบุรีสวัสดิ์ไว้
รัชกาลที่ ๓		เป็นภาพพระอาทิตย์ ๙ ห้อง ออยุธยาทรงกลาง มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาดอยู่ ๒ ชั้น และมีลายชื่อกรุงปาราภรัตนบุรีสวัสดิ์ไว้
รัชกาลที่ ๔		เป็นภาพมงกุฎวังออยุ่บันมีเป็น มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาดอยู่ ๒ ชั้น และมีลายชื่อกรุงปาราภรัตนบุรีสวัสดิ์ไว้
รัชกาลที่ ๕		เป็นภาพพระเกี้ยวบุปผังรัชมีเป็นเส้นแซก วางอยู่บนพาน ๒ ชั้น มีฉัตร ๕ ชั้น ขนาดอยู่ ๒ ชั้น ทั้งหมดวางอยู่เหนือ ห้องสามเตียงซึ่งอยู่ภายใต้กรอบ มีรูปสิงห์และครุฑ์ขนาบ สองข้าง ทันหน้าไปทางขวาและซ้าย อยู่ในห่าก้าวขาไห ชื่อตอกไม้ซึ่งเรียกเป็นก็องโถงตามชื่อบาเวร

“ ลันตัวเพล ชื่อว่า พระยาหาด
ถาวรแย่เนิน ให้เป็น พุทธบูชา
ให้อิ่นกง คงด้าน ห้ามันปี
เจริญสมดะ วิปัสสนา พ่อชื่นชม
ศิริเดิมพ่อ พ่ออยู่ คู่กับเจ้า
พุทธศาสนา อัญเชง คู่องค์ธรรม ”

ท่านทุกท่าน ผู้ชาติ พระศาสนा
แต่ศาสนา สมณะ ทุกโลกเมือง
สมณธรรมอย่าง ปฏิบัติ ให้พอกสนใจ
ถาวรบังคม แห่งนานา พระศาสนา
ชาติของเรารา คงอยู่ คู่พระศาสนา
พระศาสนา ฝ่าไว้ ให้คู่กัน ”

มั่นคงเป็นปืนแก้วของประเทศไทยได้ด้วยพระบารมี
แห่ง สถาบันพระมหาภัตtriy และบูรพมหาก
ภัตตราธิราชเจ้าแห่งแผ่นดินสยามทุก ๆ พระองค์
ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งล้วนแล้วแต่ทรงเป็นองค์
เอกอัครศาสนูปถัมภก ดังพระราชปณิธานของ
สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช พระเจ้ากรุงธนบุรี
ว่า

ก่องแก้ว วีระประจักษ์ และวิรัตน์ อุนนาทรอ
วางกฎ. วัฒน์ไกสินทร.

กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๔๖.
ข้อมูลจาก : Tipitaka (DTP)

ธรรมดาบันทิตทั้งหลาย ย่อมทำบุญบ่อย ๆ
แม้จะทำที่ละเล็กที่ละน้อย แต่ควรทำบ่อย ๆ

เพราะสามารถกำจัดมลทินของตนได้
 เมื่อนช่างทองกำจัดสนิมทอง ฉะนั้น

(พุทธพจน์)

"ความตายไม่ใช่เรื่องน่ากลัว สิ่งที่น่ากลัวคือ...
การที่เกิดมาแล้ว ไม่ได้ทำความดี..ไม่ได้สั่งสมบุญบารมี...
หรือสร้างสิ่งดี ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและต่อลูก
เราควรให้ความสำคัญกับมรณสัญญา ซึ่งเหมือนระเบิดเวลา..
ที่มีผู้กำหนดไว้ว่า... ถึงเวลาเราต้องลงโลกนี้ไป
แต่ก่อนจะถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ให้ดำเนินทางดูชิว่า..
เราได้เตรียมพร้อมที่จะเดินทางไกลในสัมป्रายภาพแล้วหรือยัง....
บุญบารมีที่เป็นเสบียงในการเดินทาง มีพร้อมแล้วหรือยัง (?)
ฉะนั้น... แผนที่จะกลัวตายจนไม่เป็นอันทำอะไร...
เราควรหันมาใส่ใจกับวันเวลาที่ผ่านไป
โดยต้องเร่งรีบทำความดีให้มากที่สุด..."

(คุณครูไม่ใหญ่)